

biscaí [pl. -ins] -ina adj. i m. i f.
 Natural de Biscaia; pertanyent
 a Biscaia o als seus habitants
 || V. base.

bisecció f. Divisió en
 iguals. La bisecció d'un angle

bisector -a adj. Que divideix
 en dues parts iguals. El pla bi-
sector d'un dièdre

bisectriu f. Recta que passa
 pel vèrtex d'un angle el divi-
 deix en dos angles iguals

bisell m. Vora tallada obliqua-
 ment, en biaix

bisellar v. tr. fer bisells (en
 un vidre, capítell, etc.)